

952.

K O N W E N C J A

**o stosowaniu Koncyliacji między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad,
podpisana w Moskwie dnia 23 listopada 1932 r.**

**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, I G N A C Y M O Ś C I C K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,**

wszem wobec i każdemu osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu dwudziestym trzecim listopada tysiąc dziewięćset trzydziestego drugiego roku podpisana została w Moskwie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Rad Konwencja o stosowaniu Koncyliacji między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, która słowo w słowo brzmi jak następuje:

KONWENCJA O STOSOWANIU KONCYLJACJI

między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad.

Zgodnie z postanowieniem artykułu 5 Paktu Nieagresji między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, podpisanego w Moskwie dnia 25 lipca 1932 roku,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z jednej strony

i

CENTRALNY KOMITET WYKONAWCZY
ZWIAZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD

z drugiej strony,

postanowili zawrzeć Konwencję Koncyljacyjną i wyznaczyli w tym celu swych Pełnomocników:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Stanisława PATKA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Moskwie,

Centralny Komitet Wykonawczy Związku Socjalistycznych Republik Rad:

Maksyma LITWINOWA, Członka Centralnego Komitetu Wykonawczego Związku Socjalistycznych Republik Rad, Komisarza Ludowego Spraw Zagranicznych,

k którzy, po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie wystawione, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Umawiające się Strony zobowiązują się wzajemnie poddawać, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, Komisji Koncyljacyjnej do załatwienia polubownego wszelkie możliwe spory, któreby mogły powstać między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, z racji faktów zaszłych po wejściu w życie niniejszej Konwencji, a które to spory w czasie właściwym nie dałyby się załatwić w drodze dyplomatycznej.

Postanowienia niniejszej Konwencji nie stosują się do spraw terytorjalnych.

Przewidziane w Porozumieniu polsko-sowieckim z dnia 3 sierpnia 1925 roku postępowanie w sprawie zatargów granicznych pozostaje w mocy. W razie niezalatwienia ich polubownie w trybie przewidzianym w powyższym Porozumieniu, każda z Umawiających się Stron będzie mogła je wnieść do Komisji Koncyljacyjnej, przewidzianej w artykule niniejszym.

Artykuł 2.

Komisja Koncyljacyjna, przewidziana w artykule 1, składać się będzie z czterech członków, przy-

КОНВЕНЦИЯ О СОГЛАСИТЕЛЬНОЙ ПРОЦЕДУРЕ

между Польской Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик.

Согласно постановлению статьи 5 Договора о ненападении между Польской Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик, подписанного в Москве 25 июля 1932 года,

ПРЕЗИДЕНТ ПОЛЬСКОЙ РЕСПУБЛИКИ,
с одной стороны,

и

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ
СОЮЗА СОВЕТСКИХ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ
РЕСПУБЛИК,

с другой стороны,

решили заключить Конвенцию о согласительной процедуре и назначили для этой цели своими Уполномоченными:

Президент Польской Республики —

Господина Станислава ПАТЭКА, Чрезвычайного Посланника и Полномочного Министра Польской Республики в Москве, и

Центральный Исполнительный Комитет Союза Советских Социалистических Республик —

Максима Максимовича ЛИТВИНОВА, Члена Центрального Исполнительного Комитета Союза Советских Социалистических Республик, Народного Комиссара по Иностранным Дела, которые, после взаимного предъявления своих полномочий, найденных составленными в должной и надлежащей форме, согласились о нижеследующих постановлениях:

Статья 1.

Договаривающиеся Стороны взаимно обязуются передавать Согласительной Комиссии, согласно постановлениям настоящей Конвенции, для достижения взаимного соглашения, всякие возможные спорные вопросы, которые могли бы возникнуть между Польской Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик из фактов, имевших место после вступления в силу настоящей Конвенции и которые не удалось бы разрешить в надлежащий срок дипломатическим путем.

Постановления настоящей Конвенции не относятся к территориальным вопросам.

Предусмотренная в польско-советском соглашении от 3 августа 1925 года процедура по разрешению пограничных конфликтов остается в силе. В случае недостижения полюбовного их разрешения, согласно порядка, предусмотренного в вышеупомянутом Соглашении, каждая из Договаривающихся Сторон будет иметь возможность внести их на рассмотрение Согласительной Комиссии, предусмотренной настоящей статьей.

Статья 2.

Согласительная Комиссия, предусмотренная в статье 1, будет состоять из четырех членов,

czem każda z Umawiających się Stron wyznacza po dwóch członków z pośród swych obywateli dla każdej sesji Komisji.

Każda z Umawiających się Stron będzie miała prawo korzystać z pomocy ekspertów, mianowanych przez nią, którzy będą mieli prawo zasiadać w Komisji z głosem doradczym. Każda z Umawiających się Stron będzie miała również prawo, za wspólną zgodą obu stron Komisji, żądać przesłuchania przez Komisję osób, których zeznania uzna za pożyteczne.

Przewodniczyć Komisji będzie jeden z przedstawicieli Strony przeciwnej niż ta, na której terytorjum odbywa się dana sesja.

Artykuł 3.

Komisja Koncyljacyjna będzie miała za zadanie wyjaśniać kwestje sporne, które będą jej przedstawiane, zbierać w tym celu wszelkie niezbędne informacje, dokładać starań do pogodzenia Stron i, w celu załatwienia sporu, formułować propozycje, które uzna za słuszne i które zaleci obu Umawiającym się Stronom przyjąć w drodze dyplomatycznej.

Jeżeli Komisji Koncyljacyjnej nie uda się podczas jednej sesji sformułować propozycji załatwienia rozpatrywanego przez nią sporu i jeżeli Umawiające się Strony nie dojdą w czasie właściwym do porozumienia w drodze dyplomatycznej, każda z Umawiających się Stron będzie miała prawo zażądać, aby spór ten był oddany ponownie do rozważenia Komisji Koncyljacyjnej.

Artykuł 4.

Komisja Koncyljacyjna zbierać się będzie na wniosek jednej z Umawiających się Stron, skierowany do drugiej w drodze dyplomatycznej, w czasie ustalonym za obopólną zgodą przez Umawiające się Strony.

Zebranie Komisji winno nastąpić w terminie nieprzekraczającym jednego miesiąca od chwili wpłynięcia wyżej wspomnianego wniosku.

W zasadzie sesje Komisji nie powinny mieć miejsca częściej niż raz do roku, poza wypadkami nadzwyczajnymi, kiedy to Komisja winna będzie się zebrać na żądanie jednej ze Stron.

O ile Umawiające się Strony zgodnie inaczej nie postanowią, sesje Komisji będą się odbywały kolejno w Warszawie i Moskwie. Miejsce pierwszej sesji zostanie ustalone w drodze losowania.

Artykuł 5.

Każda z Umawiających się Stron przedstawi Stronie drugiej w drodze dyplomatycznej, najpóźniej na 15 dni przed zebraniem się Komisji Koncyljacyjnej, listę spraw, które pragnie poddać rozważeniu na danej sesji.

Artykuł 6.

O ile Umawiające się Strony zgodnie nie postanowią inaczej, Komisja Koncyljacyjna sama ustali

naznaczanych na każdą sesję Komisji, причем каждая из Договаривающихся Сторон назначает двух членов из числа своих граждан.

Каждая из Договаривающихся Сторон будет иметь право прибегать к услугам назначенных ею экспертов, которые могут заседать в Комиссии с правом совещательного голоса. Каждая из Договаривающихся Сторон может также, по взаимному соглашению обеих сторон Комиссии, направлять в Комиссию для выслушивания лиц, показания которых эта сторона сочтет полезными.

На каждой сессии председательствовать будет представитель стороны иной, чем та, на территории которой имеет место данная сессия.

Статья 3.

Согласительная Комиссия имеет задачей выяснять спорные вопросы, которые будут ей переданы, собирать для этой цели все необходимые сведения, прилагать усилия для примирения сторон и формулировать для разрешения спорных вопросов предложения, которые она находит справедливыми и которые она рекомендует обоим Договаривающимся Сторонам принять дипломатическим путем.

Если Согласительной Комиссии не удастся сформулировать на одной сессии предложение о разрешении рассматриваемого ею спора и если Договаривающиеся Стороны не придут в надлежащий срок к соглашению дипломатическим путем, каждой из Договаривающихся Сторон предоставляется право требовать передачи спора в Согласительную Комиссию для вторичного рассмотрения.

Статья 4.

Согласительная Комиссия будет собираться по заявлению одной из Договаривающихся Сторон, направленному другой Стороне дипломатическим путем, в срок, устанавливаемый Договаривающимися Сторонами по обоюдному соглашению.

Собрание Комиссии должно состояться не позже, чем через один месяц с момента поступления вышеупомянутого заявления.

Как правило, сессии Комиссии не должны иметь место чаще, чем один раз в год, за исключением экстренных случаев, в каковых случаях Комиссия должна собраться по требованию одной из Сторон.

Поскольку Договаривающиеся Стороны по обоюдному соглашению не решат иначе, сессии Комиссии будут происходить поочередно в Варшаве и Москве. Место первой сессии определяется жребием.

Статья 5.

Каждая из Договаривающихся Сторон сообщает другой Стороне дипломатическим путем не позднее, как за 15 дней до срока созыва Согласительной Комиссии, список вопросов, которые она желает рассмотреть на данной сессии.

Статья 6.

Поскольку Договаривающиеся Стороны по обоюдному соглашению не решат иначе, Согла-

swą procedurę, poza zasadami tą Konwencja przewidzianymi.

Artykuł 7.

Dla prawomocności obrad Komisji Koncyljacyjnej niezbędna jest obecność wszystkich jej członków.

O ileby jeden z członków Komisji nie mógł wziąć udziału w pracach Komisji, strona zainteresowana wyznaczy jego zastępcę w przeciągu 30 dni po stwierdzeniu niemożności wzięcia udziału w sesji.

Artykuł 8.

Umawiające się Strony zobowiązują się ułatwiać Komisji Koncyljacyjnej wykonanie powierzonych jej zadań, w szczególności zaś dostarczać jej, w granicach możliwie najszerszych, wszystkich potrzebnych jej informacji i dokumentów.

Artykuł 9.

Komisja Koncyljacyjna sporządza sprawozdanie, dotyczące kwestyj spornych, które zostały jej przedłożone. Sprawozdanie to winno być dostarczone Umawiającym się Stronom przed końcem sesji, w czasie trwania której kwestje te będą rozważane, o ile Umawiające się Strony nie postanowią zgodnie przedłużenia tego terminu.

Sprawozdanie winno zawierać projekt ułatwienia każdej sprawy spornej, przedstawionej do rozważenia Komisji, o ile projekt ten zostanie przyjęty przez wszystkich członków Komisji.

W wypadku, o ileby Komisja nie mogła osiągnąć zgody na projekt wspólny, sprawozdanie winno zawierać propozycje obydwóch stron.

Artykuł 10.

Sprawozdanie Komisji Koncyljacyjnej podpisują wszyscy jej członkowie. Winno ono być niezwłocznie podane do wiadomości Umawiających się Stron.

Artykuł 11.

Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się w terminie należytym, nieprzekraczającym w żadnym razie trzech miesięcy, powiadomić drugą, czy zgadza się na propozycje wspólne Komisji, zawarte w jej sprawozdaniu.

Artykuł 12.

Sprawozdania Komisji Koncyljacyjnej mogą być ogłoszone całkowicie lub częściowo tylko za zgodą obu Umawiających się Stron.

Artykuł 13.

Wynagrodzenie członków Komisji Koncyljacyjnej oraz ekspertów i innych osób, powołanych przez jedną z Umawiających się Stron, pokrywa Strona powołująca. Inne koszty, związane z działalnością Komisji, ponoszą obie Umawiające się Strony po połowie.

Согласительная Комиссия сама определит порядок своей процедуры, соблюдая при этом, однако, положения, предусмотренные настоящей Конвенцией.

Статья 7.

Для правомочности заседания Согласительной Комиссии необходимо присутствие всех ее членов.

Если бы один из членов Комиссии не мог принять участие в работах Комиссии, заинтересованная Сторона назначит его заместителя в течение 30 дней после того, как будет констатирована невозможность присутствовать на сессии.

Статья 8.

Договаривающиеся Стороны обязуются облегчать Согласительной Комиссии исполнение возложенных на нее задач, в частности снабжать ее в возможно полной мере всеми необходимыми сведениями и документами.

Статья 9.

Согласительная Комиссия составляет доклад относительно переданных ей спорных вопросов. Доклад этот должен быть представлен Договаривающимся Сторонам до окончания сессии, во время которой рассматривались эти вопросы, поскольку Договаривающиеся Стороны не согласятся продлить этот срок.

В докладе должен заключаться проект разрешения каждого из спорных вопросов, переданных на рассмотрение Комиссии, при условии принятия проекта всеми членами Комиссии.

В случае невозможности сформулирования совместного проекта, доклад должен заключать предложения обеих сторон.

Статья 10.

Доклад Согласительной Комиссии подписывается всеми ее членами. Он должен быть доведен в кратчайший срок до сведения Договаривающихся Сторон.

Статья 11.

Каждая из Договаривающихся Сторон обязуется в надлежащий срок, ни в каком случае не превышающий трех месяцев, известить другую, принимает ли она совместные предложения Комиссии, изложенные в ее докладе.

Статья 12.

Доклады Согласительной Комиссии могут быть опубликованы полностью или частично исключительно по обоюдному соглашению Договаривающихся Сторон.

Статья 13.

Вознаграждение членов Согласительной Комиссии, экспертов, а также и других лиц, приглашенных одной из Сторон, возлагается на данную Сторону. Другие расходы, связанные с деятельностью Комиссии, обе Договаривающиеся Стороны несут поровну.

Artykuł 14.

W czasie trwania postępowania Koncyljacyjnego Umawiające się Strony zobowiązują się wzajemnie wstrzymywać od wszelkich zarządzeń, mogących oddziaływać w niekorzystny sposób na urzeczywistnienie zaleceń Komisji Koncyljacyjnej.

Artykuł 15.

Konwencja niniejsza stanowi część integralną Paktu Nieagresji między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, podpisanego w Moskwie dnia 25 lipca 1932 roku, i będzie ratyfikowana równocześnie z powyższym Paktem.

Wejdzie ona w życie równocześnie z nim i będzie w mocy tak długo, jak długo będzie obowiązywał wyżej wymieniony Pakt.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy podpisali Konwencję niniejszą i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Sporządzono w Moskwie, w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i rosyjskim, dnia 23 listopada 1932 roku.

St. Patek
M. P.

M. Litwinow
M. P.

St. Patek
(L. S.)

Литвинов
(L. S.)

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją uznaliśmy ją za słuszną zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 26 listopada 1932 r.

(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *J. Beck*

